

forhøje den nuværende Toldlovs Løbenummer 236 paa den Maade, jeg har nævnt, men har tillige maattet tage nogle andre Sætsler med, omfattende Fodtøj med Overdel af Silke og de forskellige Arter af Fodtøj med Gummisaal, særlig Stofskotøj med Lærredsoverdel, Uldoverdel etc., og forhøjet dem i tilsvarende Forhold som Hovedsætterne for Læderfodtøj. Fodtøj med Overtøj, hvori der forefindes Silke, skal fortoldes med 4 Kr. pr. kg plus 15 pCt. af Værdien. Fodtøj med Gummisaal og Overtøj af ufarvet, ikke mønstervævet vegetabilsk Manufakturstof samt af syede Overdele af saadant Stof fortoldes med 1,25 Kr. pr. kg. Alt andet Fodtøj end foran nævnt med Gummisaal og Overtøj af Manufakturvarer, fremdeles alle under Løbenummer 238 hørende Dele til Fodtøj samt af syede Overdele af andre Manufakturvarer end Silke- eller Uldvarer eller de under c. nævnte vegetabiliske Stoffer fortoldes med 2 Kr. pr. kg. Disse forhøjede Toldsætser skal under de senere i Lovforslaget angivne Betingelser være gældende for Skotøj indtil Udgangen af Oktober Maaned i Aar, og derefter træder for Resten af Perioden indtil 30. Juni 1925 lavere Sætser i Kraft, der for Silkefodtøjet udgør 1,50 Kr. pr. kg plus 15 pCt. af Værdien, for det almindelige Læderfodtøj 1,50 Kr. pr. kg plus 7½ pCt. af Værdien, og i Stedet for de to sidste, af mig før nævnte Sætser træder de nedsatte Sætser 70 Ø. pr. kg og 1 Kr. pr. kg. Naar den angivne Periode er udløbet, træder de Toldsætser, der er gældende efter den almindelige Toldlov med dertil knyttede Til lægslove, paa ny i Kraft.

Der er i § 1, 2det Stykke, indsat en Bestemmelse, hvorefter der ved Indførsel af saadanne Cigarer og Cigarillos, der bevislig er købt inden 1. August 1922 og oplagt her i Landet inden 1. Januar 1923 samt indklareret inden 1. Juli 1923, er givet en Hjemmel til helt eller delvis at tilbagebetale Forskellen mellem den nugældende Toldasts og den foreslaaede af 6 Kr. pr. kg.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): I Tilknytning til de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister nu har fremsat, skal jeg tillade mig overfor det høje Ting at gøre nogle Bemærkninger til de øvrige Bestemmelser i det Lovforslag, som jeg nu skal have den Ære at fremsætte, og hvis Titel er *Forslag til Lov om midlertidigt*

Kriseværn for Produktion af Cigarer, Cigarillos og Fodtøj. Loven af 4. August 1922 angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer bortfalder, som ærede Medlemmer vil vide, ifølge Lovens § 2 med Udgangen af indeværende Maaned. Denne Lovgivning var et Forsøg, som var sagligt begrundet, men et Forsøg, til hvilket man fra Regeringens Side ikke i og for sig knyttede store Forventninger, i hvert Fald ikke større Forventninger, end at det vel nu kan siges, at man ikke er blevet skuffet ved de Resultater, som denne Lovgivning har bragt. Derimod følte man sig under Hensyn til det danske Erhvervslivs særlige Karakter og navnlig under Hensyn til den Eksport af forædlede Landbrugsprodukter, som foregaar her fra Landet, temmelig overbevist om, at en saadan regulerende Lovgivning vilde kunne medføre Vanskeligheder overfor Udlandet, eventuelt bringe vore Eksportmuligheder i Fare, navnlig paa de nye Markeder, som i Aarene efter Krigen er skabt for dansk Landbrugsekспорт. De Formodninger, som man fra Regeringens Side nærede om, at saadanne Vanskeligheder vilde indtræde, er blevet opfyldt, og vi staar da nu saaledes, at hvis ikke særlige Foranstaltninger ad anden Vej træffes, saa vil vi for de to Industriers Vedkommende ved Udgangen af indeværende Maaned gaa ud i det tomme Rum. Man har imidlertid ikke ment, at disse Industriers Forhold endnu ligger saaledes, at en fuldkommen fri Stilling for deres Produktion vilde kunne taales fra Erhvervenes Side. Man føler sig ikke overbevist om, at de i tilstrækkelig Grad vil være konkurrencedygtige overfor Udlandets Import hertil af disse Varer, og man er derfor skredet til at udforme det Lovforslag, hvis § 1 den højtærede Finansminister nu har gjort Rede for.

Lovforslaget angaar som nævnt Produktionen af Cigarer, Cigarillos og Fodtøj og tilsigter at tilvejebringe et midlertidigt Kriseværn for denne Produktion. Jeg beder i denne Forbindelse bemærket, at medens Skotøjsfabrikationen maa siges at angaa en Nødvendighedsartikel, er det samme ikke Tilfældet med Cigarer og Cigarillosfabrikationen, og det er derfor ogsaa rimeligt, at man, selv om man ser bort fra andre Hensyn, træffer saadanne Bestemmelser for den førstnævnte Industris Vedkommende, at man derigennem faar tilvejebragt en mere betryggende Tilstand end den, der for Tiden er til Stede, for i saa høj Grad som det er muligt at konsolidere denne Industri. Det er endvidere nødvendigt, at man billiggør Produktionen saa meget, som Om